

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง องค์ประกอบคณะกรรมการสัตวแพทยสภาตามมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
วิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ (กรณีคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๒๐๘/๓๓๓ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะสภานายกพิเศษแห่งสัตวแพทยสภาได้รับการทักท้วงว่า การรับสมัครสมาชิกสัตวแพทยสภา เพื่อรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสัตวแพทยสภา ตามมาตรา ๑๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่กำหนดจำนวนกรรมการไว้เพียง ๑๕ คน นั้น ไม่ถูกต้อง จำนวนที่ถูกต้องคือ ๑๙ คน เนื่องจากตามมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่บัญญัติว่า “กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ...” เพราะในขณะนั้นมีคณะสัตวแพทยศาสตร์จำนวน ๑๐ คณะ แต่คณะอนุกรรมการการเลือกตั้งนับเฉพาะจำนวนคณะสัตวแพทยศาสตร์ที่สัตวแพทยสภาเห็นชอบรับรองหลักสูตรแล้วเพียง ๖ แห่ง เท่านั้น โดยไม่นับรวมคณะสัตวแพทยศาสตร์ที่สัตวแพทยสภายังไม่ได้เห็นชอบรับรองหลักสูตรอีกจำนวน ๔ แห่ง รวมเข้าเป็นกรรมการด้วย

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงขอหารือประเด็นปัญหาว่า คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้รับการรับรองหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยไม่ได้รับการรับรองหลักสูตรจากสัตวแพทยสภาจะอยู่ในความหมายของมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) และสัตวแพทยสภา เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๙๕ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการสัตวแพทยสภา ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมปศุสัตว์ คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นายกสมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย และนายกสัตวแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการสัตวแพทยสภา โดยมีได้กำหนดเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ใดไว้ เมื่อมีการจัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์ขึ้นในมหาวิทยาลัยใด โดยชอบแล้ว คณบดีของคณะสัตวแพทยศาสตร์ จึงย่อมเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการสัตวแพทยสภา สำหรับข้ออ้างที่ว่าคณะกรรมการสัตวแพทยสภายังมิได้รับรองหลักสูตรของคณะสัตวแพทยศาสตร์อีก ๔ แห่ง จึงไม่นับรวมคณะสัตวแพทยศาสตร์ดังกล่าวเข้าเป็นจำนวนกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๑) ด้วย นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติวิชาชีพอการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ได้กำหนดให้สัตวแพทยสภามีอำนาจในการอนุมัติ ควบคุม กำกับดูแลการจัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์ การจัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถานศึกษาย่อมเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยกรณีที่เป็นสถานศึกษาของรัฐ มาตรา ๓๔ วรรคสาม^๒ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และหากเป็นสถานศึกษาเอกชน มาตรา ๔๕ วรรคสาม^๓ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ดำเนินการตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ส่วนหลักสูตรการศึกษาก็ไม่ปรากฏว่าสัตวแพทยสภามีอำนาจอนุมัติหลักสูตร หากแต่สัตวแพทยสภามีเพียงอำนาจในการรับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพอการสัตวแพทย์ของสถาบันต่าง ๆ แต่การรับรองดังกล่าวก็เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิกของสัตวแพทยสภาดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙ (๓)^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพอการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เท่านั้น สำหรับอำนาจในการรับรองหลักสูตรที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙ (๔)^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพอการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ก็เป็นอำนาจการรับรองหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ไม่เกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปริญญาต่าง ๆ

^๒มาตรา ๓๔ ๑๓๑ ๑๓๑

คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความจำเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

^๓มาตรา ๔๕ ๑๓๑ ๑๓๑

ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินกิจการได้ โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

^๔มาตรา ๙ สัตวแพทยสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑๓๑ ๑๓๑

(๓) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพอการสัตวแพทย์ของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

๑๓๑ ๑๓๑

^๕มาตรา ๙ สัตวแพทยสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑๓๑ ๑๓๑

(๔) รับรองหลักสูตรต่าง ๆ สำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพอการสัตวแพทย์ของสถาบันต่าง ๆ

๑๓๑ ๑๓๑

ด้วยเหตุผลข้างต้น จึงเห็นว่า คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นโดยชอบแล้ว ย่อมเข้าเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการสัตวแพทยสภาโดยผลของกฎหมายในทันทีที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณบดี โดยไม่จำเป็นต้องรอให้มีการรับรองหลักสูตรหรือปริญญาจากคณะกรรมการสัตวแพทยสภาก่อน

(นายอัชพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๕